

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU MÄÄRUS (teine koda)

24. juuni 2016*

Tegevusetuse, tühistamis- ja kahju hüvitamise hagi — Nõue algatada uurimine liidu õiguse väidetava rikkumise kohta — EIOPA presidendi otsus uurimist mitte algatada — Apellatsiooninõukogu otsus lükata vaidlustus vastuvõetamatuse tõttu tagasi — Kaebuse esitamise tähtaeg — Vaidlustamatu akt — Vorminõuete rikkumine — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi

Kohtuasjas T-590/15,

Onix Asigurări SA, asukoht Bukarest (Rumeenia), esindaja: M. Vladu,

hageja,

versus

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA), esindajad: C. Coucke ja S. Dispiter, keda abistas advokaat H.-G. Kamman,

kostja,

mille ese on esiteks esimese võimalusena ELTL artikli 265 alusel esitatud nõue tuvastada, et Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve jättis õigusvastaselt võtmata vastu otsuse nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiivi 92/49/EMÜ otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega muudetakse direktiivi 73/239/EMÜ ja 88/357/EMÜ (kolmas kahjukindlustuse direktiiv) (EÜT 1992, L 228, lk 1; ELT eriväljaanne 06/01, lk 346), artikli 40 lõike 6 sätete väära kohaldamise kohta Istituto per la Vigilanza sulle Assicurazioni (IVASS, kindlustusvaldkonna Itaalia järelevalveasutus; edaspidi „Itaalia järelevalveasutus“) poolt; ja teise võimalusena ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve presidendi 6. juuni 2014. aasta otsus EIOPA-14-267, uurimise algatamise kohta Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT 2010, L 331, lk 48), artikli 17 alusel, ja nõue tühistada apellatsiooninõukogu 3. augusti 2015. aasta otsus BOA-2015-001, millega lükati vastuvõetamatuse tõttu tagasi Onix Asigurări määruse nr 1094/2010 artikli 60 alusel esitatud kaebus; ning teiseks ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue hüvitada kahju, mida hageja väidetavalt kandis eelnimetatud tegevusetuse ja kõnealuste otsuste vastuvõtmise tõttu.

ÜLDKOHUS (teine koda),

koosseisus: president E. Martins Ribeiro (ettekandja), kohtunikud S. Gervasoni ja L. Madise,

* Kohtumenetluse keel: rumeenia.

kohtusekretär: E. Coulon,

on teinud järgmise

määruse

Õigusraamistik

- 1 Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalveasutus (EIOPA) asutati Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrusega (EL) nr 1094/2010, millega muudeti otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistati kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT 2010, L 331, lk 48).
- 2 Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1092/2010 finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta (ELT 2010, L 331, lk 1) artikli 1 lõigetele 2 ja 3 kuulub Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi, mille eesmärk on tagada Euroopa Liidu finantssüsteemi järelevalve.
- 3 Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi kuuluvad kaks muud Euroopa Järelevalveasutust, nimelt Euroopa Pangandusjärelevalve, mis asutati Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrusega (EL) nr 1093/2010, millega muudeti otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistati kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT 2010, L 331, lk 12) ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve, mis asutati Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrusega (EL) nr 1095/2010, millega muudeti otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistati kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT 2010, L 331, lk 84). Samuti kuuluvad Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi veel Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee ja liikmesriikide pädevad või järelevalveasutused.
- 4 Määruse nr 1094/2010 artikli 1 lõikes 2 on ette nähtud, et Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tegutseb kõnealusest määrusest tulenevate volituste alusel ja selles sättes nimetatud õigusaktide reguleerimisala piires, millest eeskätt tuleb viidata nõukogu 18. juuni 1992. aasta direktiivile 92/49/EMÜ otsekindlustustegevusega, välja arvatud elukindlustustegevusega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta, millega muudetakse direktiive 73/239/EMÜ ja 88/357/EMÜ (kolmas kahjukindlustuse direktiiv) (EÜT 1992, L 228, lk 1; ELT erivaljaanne 06/01, lk 346). Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve eesmärk on vastavalt artikli 1 lõikele 6 kaitsta üldisi huve, edendades finantssüsteemi stabiilsust lühikeses, keskpikas ja pikas perspektiivis liidu majanduse, selle kodanike ja ettevõtete heaks.
- 5 Määruse nr 1094/2010 artiklis 17 on ette nähtud mehhanism, vastavalt millele saab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve käsitleda liidu õiguse rikkumisi, mida panevad toime liikmesriigi ametiasutused järelevalvet teostades. Määruse nr 1094/2010 artikli 17 lõigetes 2, 3 ja 6 on see mehhanism kehtestatud kolmeastmelisena. Määruse artikli 17 lõigetes 1 ja 2 on sätestatud:

„1. Kui pädev asutus ei ole artikli 1 lõikes 2 osutatud õigusakte, sealhulgas artiklite 10–15 kohaselt kehtestatud regulatiivseid tehnilisi standardeid ja rakenduslikke tehnilisi standardeid kohaldanud või on neid kohaldanud viisil, mis on ilmselt liidu õiguse rikkumine, jättes eelkõige tagamata, et finantseerimisasutus täidab kõnealustes õigusaktides sätestatud nõudeid, rakendab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve käesoleva artikli lõigetes 2, 3 ja 6 sätestatud volitusi.

2. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve võib ühe või mitme pädeva asutuse, Euroopa Parlamendi, nõukogu, komisjoni või asjakohase sidusrühmade kogu taotlusel või omal algatusel pärast asjaomase pädeva asutuse teavitamist uurida liidu õiguse võimalikku rikkumist või kohaldamata jätmist.

Ilma et see piiraks artikliga 35 ette nähtud volitusi, esitab pädev asutus viivitamata Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele kogu teabe, mida Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve peab uurimise läbiviimiseks vajalikuks.“

- 6 Määruse nr 1094/2010 artiklis 60 reguleeritakse kaebusi, mida võidakse esitada Euroopa järelevalveasutuste apellatsiooninõukogudele (edaspidi „apellatsiooninõukogu“). Selles sättes on ette nähtud järgmist:

„1. Iga füüsiline või juriidiline isik, sealhulgas pädevad asutused, võivad esitada kaebuse artiklite 17, 18 ja 19 kohaste Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve otsuste ja muude artikli 1 lõikes 2 osutatud liidu õigusaktide kohaselt tehtud Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve otsuste peale, mis on talle adresseeritud, või sellise otsuse peale, mis teda vormiliselt teisele isikule adresseeritud otsusena siiski otseselt ja isiklikult puudutab.

[...]

4. Kui kaebus on vastuvõetav, vaatab apellatsiooninõukogu kaebuse läbi, et kindlaks teha, kas kaebus on põhjendatud. Ta kutsub apellatsioonimenetluse osalisi esitama kindlaksmääratud aja jooksul märkusi apellatsiooninõukogu enda poolt saadetud teadete või apellatsioonimenetluse teiste osaliste avalduste kohta. Apellatsioonimenetluse osalistel on õigus anda suulisi seletusi.

[...]“.

- 7 Määruse nr 1094/2010 artikli 61 lõigetes 1–3 on sätestatud:

„1. Euroopa Liidu Kohtule võib esitada hagi vastavalt [ELTL] artiklile 263, et vaidlustada apellatsiooninõukogu otsus või Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve otsus, kui puudub apellatsiooninõukogule edasikaebamise õigus.

2. Liikmesriigid ja liidu institutsioonid, samuti kõik füüsilised ja juriidilised isikud, võivad vastavalt [ELTL] artiklile 263 esitada hagi Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve otsuse peale vahetult Euroopa Liidu Kohtule.

3. Kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvel on toimingute tegemise kohustus, ent ta ei tee otsust, võib Euroopa Liidu Kohtule esitada tegevusetuse hagi vastavalt [ELTL] artiklile 265.“

Vaidluse taust

- 8 Hageja Onix Asigurări SA on Rumeenia õiguse alusel asutatud ja kindlustustegevusega tegelev äriühing, kelle asukoht on Rumeenias. Ta tegutseb mitmes liidu liikmesriigis, muu hulgas ka Itaalia Vabariigis.
- 9 Istituto per la Vigilanza sulle Assicurazioni (IVASS, kindlustusvaldkonna Itaalia järelevalveasutus) keelas 20. detsembri 2013. aasta otsusega hagejal määramata ajaks sõlmida Itaalia uusi kindlustuslepinguid (edaspidi „Itaalia järelevalveasutuse otsus“). Itaalia järelevalveasutus põhjendas oma otsust – mis oli tehtud erakindlustuse seadustiku (edaspidi „erakindlustuse seadustik“) artikli 193 lõike 4 alusel, millega võeti üle kolmanda kahjukindlustuse direktiivi artikkel 40 – sellega, et tal on suured kahtlused hageja ainsa aktsionäri mainega seoses.
- 10 Hageja saatis 5. veebruaril 2014 Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele kirja. Kirjas andis ta sellele asutusele teada Itaalia järelevalveasutuse otsusest ja põhjendas, miks see otsus ei ole liidu õigusega kooskõlas. Sisuliselt väitis ta, et Itaalia järelevalveasutus ei ole pädev tema aktsionäri

mainet hindama ja et kolmanda kahjukindlustuse direktiivi artikli 40 lõige 6 ei kuulu kohaldamisele. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalveasutus käsitas seda kirja määruse nr 1094/2010 artikli 17 alusel esitatud kaebusena.

- 11 Pärast hageja ja Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve vahel ajavahemikus märtsist kuni maini 2014 toimunud kirjavahetust tegi viimati nimetatud asutuse president 6. juunil 2014 kaks otsust.
- 12 Esiteks tunnistati hageja kaebus määruse nr 1094/2010 artikli 17 alusel esitatud kaebuse vastuvõetavuse kohta tehtud otsusega EIOPA-14-266 vastuvõetavaks.
- 13 Teiseks otsustas Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve president otsusega EIOPA-14-267 uurimise algatamise kohta määruse nr 1094/2010 artikli 17 alusel mitte alustada uurimist Itaalia järelevalveasutuse võimaliku liidu õiguse rikkumisega seoses (edaspidi „keeldumisotsus“). Keeldumisotsuse põhjendustest nähtub, et vastavalt kolmanda kahjukindlustuse direktiivi artikli 40 lõikele 6 võivad liikmesriikide pädevad asutused võtta eriolukorras sobivaid meetmeid, selleks et takistada eeskirjade eiramist nende territooriumil liikmesriigi kohtute järelevalve all, kusjuures selle õiguse ulatus ja piirid määratakse kindlaks siseriikliku õigusega. Lisaks on keeldumisotsuses märgitud, et puudub alus väita, et Itaalia järelevalveasutus oleks rikkunud kolmanda kahjukindlustuse direktiivi sätteid.
- 14 Neist otsustest teavitati hagejat kirja teel 12. juunil 2014.
- 15 Hageja saatis 18. juunil 2014 Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve presidendile vastusena keeldumisotsusele kirja, milles palus see otsus tühistada ja algatada määruse nr 1094/2010 artikli 17 alusel uurimine küsimuses, kas Itaalia järelevalveasutus on rikkunud liidu õigust. Sisuliselt kordas hageja on seisukohta, et Itaalia järelevalveasutus ei olnud pädev hindama tema aktsionäri mainet, kuna seda võivad hinnata üksnes Rumeenia asutused.
- 16 Ajavahemikus 2014. aasta juunist novembrini vahetasid hageja ja Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve mitu kirja. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve vastas eeskätt 2. oktoobri 2014. aasta kirjas hageja sisulistele argumentidele ja selgitas oma keeldumisotsuses väljendatud seisukohta. Hageja vastas kirjale 8. oktoobril 2014.
- 17 Hageja teatas Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele 3. novembri 2014. aasta kirjas, et kuna ta ei saanud määruse nr 1094/2010 artikli 17 alusel menetluse algatamise kohta enne 15. novembrit 2014 vastust, esitas ta kõnealuse määruse artikli 61 alusel hagi Euroopa Liidu Kohtule.
- 18 Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve viitas oma 24. novembri 2014. aasta kirjas hageja 8. oktoobri 2014. aasta kirjale ja „kinnitas uuesti, et [tema keeldumisotsuses väljendatud] seisukoht [...] jääb samaks.“
- 19 Hageja esitas 22. detsembril 2014 apellatsiooninõukogule kaebuse määruse nr 1094/2010 artikli 60 tähenduses. Kaebuse ese oli „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve 24. novembri 2014. aasta [kiri], mis kinnitas [keeldumis]otsust“. Kaebust põhjendas hageja sisuliselt sellega, et Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve oleks pidanud algatama uurimise, kuna Itaalia järelevalveasutus oli rikkunud hageja ainsa aktsionäri mainet hinnates liidu õigust. Hageja leidis ka, et Itaalia järelevalveasutus sekkus Rumeenia ametiasutuste pädevusse. Lisaks ei oleks Itaalia järelevalveasutus tema arvates saanud õiguspäraselt tugineda kolmanda kahjukindlustuse direktiivi artikli 40 lõikele 6. Apellatsiooninõukogule menetluse algatamiseks esitatud avalduse lisas sisaldus muu hulgas hageja 18. juuni 2014. aasta kiri.

- 20 Apellatsiooninõukogu jättis 3. augusti 2015. aasta otsusega (edaspidi „apellatsiooninõukogu otsus“, ja keeldumisotsusega koos „vaidlustatud otsused“) hageja kaebuse rahuldamata põhjendusega, et see on vastuvõetamatu, kuna see ei ole esitatud tema pädevusse kuuluva akti suhtes. Sisuliselt leidis ta, et Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve 24. novembri 2014. aasta kiri pelgalt kinnitas keeldumisotsust ja seega ei kujuta endast otsust, mille peale saab apellatsiooninõukogule kaebust esitada. Lisaks märkis ta, et hageja ei esitanud kaebust keeldumisotsuse peale ja et kuna kaebus esitati 22. detsembril 2014, oli hageja lasknud keeldumisotsuse vaidlustamise tähtaja mööda.
- 21 Apellatsiooninõukogu otsus edastati hagejale samal päeval. Hageja nõudel parandati selles otsuses kirjuvigu ja hagejat teavitati sellest 13. augustil 2015. **Menetlus ja poolte nõuded**
- 22 Hageja esitas käesoleva hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 12. oktoobril 2015.
- 23 Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitas kostja vastuse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 18. jaanuaril 2016.
- 24 Hageja palub Üldkohtul:
- tuvastada Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tegevusetus, mis seisnes otsuse tegemata jätmises selle kohta, et Itaalia järelevalveasutus kohaldas kolmanda kahjukindlustuse direktiivi artikli 40 lõike 6 sätteid vääralt;
 - teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsused;
 - tuvastada, et Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve vastutab hagejale tekitatud kahju eest, mis tuleneb esiteks otsuse võtmata jätmisest ja teiseks vaidlustatud otsuste tegemisest;
 - mõista kohtukulud välja Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvelt.
- 25 Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve palub Üldkohtul:
- esimese võimalusena jätta tegevusetusenõue, tühistamismõue ja kahju hüvitamise nõue vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata;
 - teise võimalusena jätta need nõuded põhjendamatus tõttu tervikuna rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja kostjalt.

Õiguslik käsitlus

- 26 Üldkohtu kodukorra artiklis 126 on ette nähtud, et kui Üldkohus ei ole ilmselgelt pädev hagi läbi vaatama või kui hagi on ilmselgelt vastuvõetamatu või ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu, võib Üldkohus ettekandja-kohtuniku ettepanekul ilma menetlust jätkamata lahendada kohtuasja põhistatud määrusega.
- 27 Käesolevas kohtuasjas leiab Üldkohus, et toimikus sisalduvad materjalid on asja piisavalt selgitanud, ja otsustab kohtuasja lahendada ilma menetlust jätkamata.

Tegevusetusenõue

- 28 Hageja palub Üldkohtul sisuliselt tuvastada, et Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalveasutus on õigusvastaselt jätnud tegemata otsuse tema nõude kohta algatada menetlus määruse nr 1094/2010 artikli 17 alusel. Vastuvõetavuse kohta märkis hageja hagiavalduses, et ELTL artikli 265 teises lõigus ette nähtud tähtaeg hakkab kulgema 3. augustil 2015 ehk kuupäeval, mil apellatsiooninõukogu otsus talle teatavaks tehti. Nimelt, see otsus hajutas ebakindluse Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve vastuse suhtes hageja 18. juunil 2014 saadetud kirja kohta, milles ta palus Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvel teha otsus ja algatada uurimine küsimuses, kas Itaalia järelevalveasutus on rikkunud liidu õigust.
- 29 Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve leiab, et see nõue ei ole vastuvõetav.
- 30 Tuleb tõdeda, et määruse nr 1094/2010 artikli 61 lõike 3 kohaselt võib vastavalt ELTL artiklile 265 esitada tegevusetusehagi juhul, kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvel on toimingut tegemise kohustus, ent ta ei tee otsust.
- 31 Siinkohal tuleb meenutada, et ELTL artiklis 265 ette nähtud õiguskaitsevahend tugineb põhimõttele, et institutsiooni õigusvastane tegevusetus võimaldab huvitatud isikutel pöörduda liidu kohtusse selleks, et viimane tunnistaks tegevusetuse EL toimimise lepinguga vastuolus olevaks. See artikkel peab silmas tegevusetust, mis väljendub otsuse vastu võtmata jätmises või seisukoha esitamata jätmises, mitte olukorda, kus vastu on võetud akt, mis erineb sellest, mida hageja oleks soovinud või vajalikuks pidanud (kohtuotsus, 19.11.2013, komisjon vs. nõukogu, C-196/12, EU:C:2013:753, punkt 22; vt selle kohta samuti kohtuotsused, 24.11.1992, Buckl jt vs. komisjon, C-15/91 ja C-108/91, EU:C:1992:454, punkt 17, ning 16.2.1993, ENU vs. komisjon, C-107/91, EU:C:1993:56, punkt 10).
- 32 ELTL artikli 265 teise lõigu kohaselt võib tegevusetusehagi esitada ainult juhul, kui eelnevalt on asjassepuutuvat institutsiooni kutsutud üles toimingut tegema. See institutsioonile esitatud märgukiri on oluline menetlusnõue, mis tingib esiteks selle, et kulgema hakkab kahekuuline tähtaeg, mille jooksul institutsioon peab määratlema oma seisukoha, ja teiselt poolt piiritleb see raamistiku, mille piires võib esitada hagi juhul, kui institutsioon hoidub oma seisukoha määratlemisest. Kuigi konkreetset vorminõuet selle suhtes esitatud ei ole, peab märgukiri olema siiski piisavalt sõnaselge ja täpne, et kostjaks olevale institutsioonile oleks konkreetset teada otsuse sisu, mille vastuvõtmist temalt nõutakse, samuti peab sellest nähtuma, et eesmärk on kohustada institutsiooni seisukohta võtma (vt kohtuotsus, 3.6.1999, TF1 vs. komisjon, T-17/96, EU:T:1999:119, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika, ning kohtumäärus, 27.11.2012, H-Holding vs. parlament, T-672/11, ei avaldata, EU:T:2012:628, punkt 12 ja seal viidatud kohtupraktika; kohtumäärus, 10.7.2014, Kafetzakis jt vs. parlament jt, T-38/14, ei avaldata, EU:T:2014:685, punkt 26).
- 33 Tulenevalt ELTL artikli 265 teisest lõigust võib juhul, kui asjassepuutuv institutsioon ei ole kahe kuu jooksul sellisest üleskutsesest alates oma seisukohta määratlenud, esitada järgneva kahe kuu jooksul hagi. Üldkohtu kodukorra artikli 60 sätete kohaselt peab menetlustähtaegu seoses suurte vahemaadega pikendama kümne päeva võrra.
- 34 Käesolevas kohtuasjas väidab hageja sisuliselt, et ta kutsus oma 18. juuni 2014. aasta kirjas Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvet üles otsust tegema (vt eespool punkt 28). Seevastu ei nimeta ta oma esitatud dokumentides ühtegi muud akti, millega ta oleks pärast seda kutsunud Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve üles otsust tegema, ja ei väida ka, et ta oleks seda teinud.
- 35 Meenutagem, et hageja palus 18. juunil 2014 saadetud kirjas Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve presidendil tühistada keeldumisotsus ja algatada määruse nr 1094/2010 artikli 17 alusel uurimine.

- 36 Kui aga hageja 18. juunil 2014 saadetud kirja tuleb käsitada üleskutsena toimingute tegemiseks eespool punktis 32 meenutatud kohtupraktika tähenduses, tuleb nentida, et toimikust ega hageja väidetest ei nähtu, et Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve oleks määratlenud oma seisukoha ETL artiklis 265 ette nähtud kahekuulise tähtaja jooksul. Kõnealuse tähtaja möödumisel 18. augustil 2014 algas seega kahe kuu ja kümne päeva pikkune hagi esitamise tähtaeg, mille jooksul oleks hageja pidanud esitama Üldkohtule tegevusetusehagi. Käesolev hagi esitati alles 12. oktoobril 2015, nii et seega tuleb tuvastada, et hagi on ilmselgelt liiga hilja esitatud.
- 37 Teiseks tuleb tõdeda, et Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve vastas 2. oktoobri 2014. aasta kirjas sisuliselt hageja 18. juuni 2014. aasta kirjas esitatud argumentidele. Ta kinnitas oma seisukohta uuesti 24. novembril 2014 saadetud kirjas. Selle kohta märkis hageja hagiavalduses vaidluse tausta selgitades, et Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve „selgitas“ oma seisukohta 2. oktoobri 2014. aastal kirjas ja „esitas üksikasjalikult [keeldumis]otsuse põhjendused“ 24. novembril 2014 saadetud kirjas. Niisiis näib – olgugi et alles pärast kahekuulise tähtaja möödumist, mille kestel oleks Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve pidanud oma seisukoha määratlema –, et hageja väidetud tegevusetus oli igal juhul lõppenud. Arvestades eespool punktis 31 osundatud kohtupraktikat kehtib see järeldus isegi siis, kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve oleks nimetatud kirjavahetuses ja selles kirjas korranud, et ta keeldub määruse nr 1094/2010 artikli 17 lõike 2 alusel uurimist algatamast.
- 38 Järelikult on tegevusetusehagi ilmselgelt vastuvõetamatu.
- 39 Kõnealust järeldust ei sea kahtluse alla ka hageja argument, mille kohaselt hakkas tegevusetusehagi esitamise tähtaeg kulgema 3. augustil 2015 ehk kuupäeval, mil apellatsiooninõukogu otsus talle teatavaks tehti. Hageja sõnul hajutas see otsus ebakindluse Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve vastuse osas hageja 18. juunil 2014 saadetud kirja kohta (vt eespool punkt 28).
- 40 Esiteks tuleb selle kohta märkida, et hageja argumendid põhinevad eeldusel, et Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve vastas tema 18. juunil 2014 saadetud kirjale juba enne apellatsiooninõukogu otsuse vastuvõtmist, kuid samas tuleb täpsustada, et hageja sõnul tekitas see vastus segadust. Kohtupraktika kohaselt tähendab institutsiooni keeldumine palutud toimingute tegemisest, kui see on sõnastatud ETL artikli 265 alusel esitatud üleskutses, oma seisukoha määratlemist, mis lõpetab tegevusetuse ja selle peale võib esitada tühistamishagi (vt selle kohta kohtumäärus, 4.5.2005, *Holcim (France) vs. komisjon*, T-86/03, EU:T:2005:157, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 41 Teiseks tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on menetluse tähtaegadest kinnipidamine avaliku huvi küsimus, kuna need tähtajad on kehtestatud õiguslike olukordade selguse ja kindluse tagamiseks ning õigusemõistmise käigus diskrimineerimise või meelevaldse kohtlemise ärahoidmiseks ning liidu kohtu ülesanne on omal algatusel kontrollida, kas tähtaegu on järgitud (kohtumäärus, 14.12.2006, *Smanor ja Ségaud vs. komisjon*, T-150/06, ei avaldata, EU:T:2006:402, punkt 14; vt selle kohta samuti kohtumäärus 13.12.2000, *Sodima vs. komisjon*, C-44/00 P, EU:C:2000:686, punkt 51).
- 42 Seega tuleb asuda seisukohale, et pärast seda, kui hageja on lasknud mööda tegevusetusehagi esitamise tähtaja (vt eespool punkt 36), ei saa anda talle uut tähtaega, mille kulgemist arvestataks tähtajast, millest alates kadus tema ebakindlus Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve seisukoha kohta, kui viimane vastas tema 18. juunil 2014 saadetud kirjale. Veelgi vähem saab ta kõrvale hiilida tegevusetusehagi vastuvõetamatusest – mis on tingitud sellest, et ta esitas hagi liiga hilja ja Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve on oma seisukoha määratlenud – sellega, et ta saadab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele kõik kirjad ja vaidlustab viimase väljendatud seisukoha.

- 43 Kõiki eelnevaid kaalutlusi silmas pidades tuleb tegevusetusenõue jätta ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

Tühistamisnõuded

- 44 Järgnevalt tuleb analüüsida esiteks keeldumisotsuse ja teiseks apellatsiooninõukogu otsuse tühistamisnõudeid.

Nõue tühistada keeldumisotsus

- 45 Keeldumisotsuse tühistamise nõude puhul tugineb hageja sisuliselt ainsale väitele, mille kohaselt ei ole otsust põhjendatud. Selle nõude vastuvõetavuse kohta märgib ta hagiavalduses, et hagi esitamise tähtaeg hakkas kulgema 13. augustil 2015 ehk kuupäeval, mil apellatsiooninõukogu otsust ei saanud pärast kirjavigade parandamist enam muuta. Esiteks toimus apellatsiooninõukogu menetlus tõepoolest hageja 18. juuni 2014. aasta kirja arvesse võtmata. Teiseks peatus tühistamishagi esitamise tähtaeg apellatsiooninõukogu menetluse toimumise ajaks.
- 46 Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve väidab, et keeldumisotsuse tühistamise nõue on vastuvõetamatu. Esiteks esitati nõue hilinemisega. Teiseks ei ole keeldumisotsus ELTL artikli 263 tähenduses vaidlustatav akt. Igal juhul on keeldumisotsuse tühistamise nõude põhjendamiseks esitatud ainus väide põhjendamatu.
- 47 Hoolimata esiteks küsimusest, kas – arvestades eelkõige hageja argumente, mis on kokkuvõtlikult esitatud eespool punktis 45 – keeldumisotsuse tühistamise nõue oli esitatud hilinenult ja teiseks, milline on apellatsiooninõukogu menetluse võimalik mõju selle otsuse Üldkohtus vaidlustamise võimalusele, tuleb kõigepealt kontrollida, kas keeldumisotsus on vaidlustatav akt ELTL artikli 263 tähenduses.
- 48 Siinkohal tuleb esmalt meenutada, et kohtupraktika kohaselt on vaidlustatavad aktid ELTL artikli 263 tähenduses kõik liidu institutsioonide, organite ja asutuste poolt mis tahes vormis kehtestatud normid, mille eesmärk on tekitada siduvaid õiguslikke tagajärgi (kohtuotsus, 31.3.1971, komisjon *vs.* nõukogu, 22/70, EU:C:1971:32, punkt 42; vt samuti kohtuotsus, 13.10.2011, Deutsche Post ja Saksamaa *vs.* komisjon, C-463/10 P ja C-475/10 P, EU:C:2011:656, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 49 Kui liidu institutsiooni, organi või asutuse akti peale on tühistamishagi esitanud juriidiline või füüsiline isik, siis on Euroopa Kohus korduvalt otsustanud, et niisugune hagi on vastuvõetav ainult juhul, kui kõnealuse akti siduvad õiguslikud tagajärjed puudutavad hageja huve, tuues kaasa selge muutuse tema õiguslikus seisundis (kohtuotsus, 11.11.1981, IBM *vs.* komisjon, 60/81, EU:C:1981:264, punkt 9, vt samuti kohtuotsus, 13.10.2011, Deutsche Post ja Saksamaa *vs.* komisjon, C-463/10 P ja C-475/10 P, EU:C:2011:656, punkt 37 ning seal viidatud kohtupraktika). See kohtupraktika on välja kujundatud niisuguseid hagisid menetledes, mille füüsilised või juriidilised isikud on liidu kohtule esitanud aktide vastu, mille adressaadid nad ise olid. Olukorras, kus hageja, kellel ei ole sellist eristaatust, esitab tühistamishagi akti peale, mille adressaat ta ei ole, kattub nõue, mille kohaselt peavad vaidlustatud meetme siduvad õiguslikud tagajärjed puudutama hageja huve, tuues kaasa selge muutuse tema õiguslikus seisundis, tingimustega, mis on ette nähtud ELTL artikli 263 neljandas lõigus ((kohtuotsus, 13.10.2011, Deutsche Post ja Saksamaa *vs.* komisjon, C-463/10 P ja C-475/10 P, EU:C:2011:656, punkt 38).
- 50 Lõpetuseks tuleb analoogia alusel tõdeda, et Euroopa Kohus on otsustanud, et otsus mitte tegutseda ELTL artikli 106 lõike 3 alusel ei kujuta endast vaidlustatavat akti, kuna selle lõike 3 sõnastusest ja kõnealuse artikli sätete ülesehitusest tuleneb, et komisjon ei ole kohustatud tegutsema. Üksikisikud ei saa seega nõuda, et ta esitaks oma seisukohta teatud kindlal kujul. Euroopa Kohus tegi selle alusel

järelduse, et kirja, millega komisjon teatas kaebuse esitajale oma kavatsusest mitte algatada menetlust, ei saa pidada siduvaid õiguslikke järelemeid loovaks ning seega ei ole see vaidlustatav akt; seda lahendust ei mõjuta asjaolu, et üksikisik võib vajaduse korral esitada tühistamishagi otsuse peale, mille komisjon on ELTL artikli 106 lõike 3 alusel adresseerinud liikmesriigile, kui ELTL artikli 263 neljandas lõigus ette nähtud tingimused on täidetud (vt selle kohta kohtuotsus, 22.2.2005, komisjon *vs.* max.mobil, C-141/02 P, EU:C:2005:98, punktid 68–70).

- 51 Käesolevas kohtuasjas on selge, et hageja esitas Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele määruse nr 1094/2010 artikli 17 alusel formuleeritud taotluse. Kõnealusel sättes on ette nähtud mehhanism, vastavalt millele saab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve käsitleda liidu õiguse rikkumisi, mida panevad toime liikmesriigi ametiasutused järelevalvet teostades. Selle artikli lõikes 1 on ka sätestatud, et „[k]ui pädev asutus ei ole artikli 1 lõikes 2 osutatud õigusakte, sealhulgas artiklite 10–15 kohaselt kehtestatud regulatiivseid tehnilisi standardeid ja rakenduslikke tehnilisi standardeid kohaldanud või on neid kohaldanud viisil, mis on ilmselt liidu õiguse rikkumine, jättes eelkõige tagamata, et finantseerimisasutus täidab kõnealustes õigusaktides sätestatud nõudeid, rakendab Euroopa Pangandusjärelevalve käesoleva artikli lõigetes 2, 3 ja 6 sätestatud volitusi“.
- 52 Määruse nr 1094/2010 artikli 17 lõigetes 2, 3 ja 6 on määratletud selle mehhanismi kolm astet. Eeskätt on määruse artikli 17 lõikes 2 ette nähtud, et „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve võib ühe või mitme pädeva asutuse, Euroopa Parlamendi, nõukogu, komisjoni või asjakohase sidusrühmade kogu taotlusel või omal algatusel pärast asjaomase pädeva asutuse teavitamist uurida liidu õiguse võimalikku rikkumist või kohaldamata jätmist“.
- 53 Sellest sättest ja eelkõige sõna „õigus“ kasutamisest tuleneb, et Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvel on kaalutusõigus uurimise algatamise suhtes nii siis, kui talle esitab taotluse üks määruse nr 1094/2010 artikli 17 lõikes 2 sõnaselgelt osutatud asutus, kui ka siis, kui ta tegutseb omal algatusel (vt analoogia alusel kohtuotsus, 9.9.2015 SV Capital *vs.* EBA, T-660/14, apellatsioonimenetluses vaidlustatud, EU:T:2015:608, punkt 47).
- 54 Vastupidi hageja väidetule tuleneb sellest tegevusetusehagi kontekstis, et Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ei ole määruse nr 1094/2010 artikli 17 alusel kohustatud toiminguid tegema.
- 55 Niisugust tõlgendust kinnitavad lisaks nii Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve eesmärgid ja ülesanded kui ka määruse nr 1094/2010 artikliga 17 loodud mehhanism. Määruse artikli 1 lõike 6 kohaselt on Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve eesmärk vastavalt sellele sättele kaitsta üldisi huve, edendades finantssüsteemi stabiilsust lühikeses, keskpikas ja pikas perspektiivis liidu majanduse, selle kodanike ja ettevõtete heaks. Määruse põhjendusest 26 ilmneb, et artikliga 17 kehtestatud mehhanismi eesmärk on tagada finantsturgude terviklikkus, läbipaistvus, tõhusus ja nõuetekohane toimimine, finantssüsteemi stabiilsus ning võrdsed konkurentsitingimused finantseerimisasutustele kogu liidus. Liidu õiguse nõuetekohane ja täielik kohaldamise tagamine on selles kontekstis hädavajalik eeldus. Teisisõnu – ja nagu on täheldanud Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve – ei ole selle mehhanismi eesmärk pakkuda individuaalsel alusel kaitset või kahju hüvitamist füüsilise või juriidilise isiku ja pädeva asutuse vahelistes kohtuvaidlustes liikmesriigi tasandil.
- 56 Arvestades neid asjaolusid tuleb tõdeda, et niisuguse taotluse esitamine, nagu selle on käesolevas kohtuasjas sõnastanud hageja, ei tekita hageja ja Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve vahel ühtegi erilist õiguslikku suhet ning see ei kohusta viimati nimetatud asutust viima määruse nr 1094/2010 artikli 17 lõike 2 alusel läbi uurimist.
- 57 Neil tingimustel tuleb asuda seisukohale – tuginedes analoogia alusel eespool punktis 50 viidatud kohtupraktikale –, et keeldumisotsus ei loo siduvaid õiguslikke järelemeid. Iseäranis ei saa hageja nõuda, et Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve alustaks määruse nr 1094/2010

artikli 17 lõike 2 alusel uurimist, ning selle asutuse otsus keelduda omal algatusel niisuguse menetluse algatamisest ei puuduta hageja huve selles mõttes, et see tooks kaasa selge muutuse tema õiguslikus seisundis.

58 Seega ei saa keeldumisotsust käsitada vaidlustatava aktina.

59 Eeltoodud kaalutlusi arvestatud tuleb keeldumisotsuse tühistamise nõue ilmselge vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata, ilma et oleks vaja analüüsida poolte argumente hagi esitamise tähtjast kinnipidamise kohta.

Nõue tühistada apellatsiooninõukogu otsus

60 Apellatsiooninõukogu otsuse tühistamise nõuet – mis on hagi esitamise õigust ja hagi esitamise tähtjast järgimist arvestades vastuvõetav – põhjendab hageja sisuliselt ainsa väitega, mille kohaselt on rikutud olulist vorminõuet, kuna apellatsiooninõukogu ei teinud otsust vaidluseseme kohta tervikuna. Rõhutades, et tema kaebus apellatsiooninõukogule oli esitatud üksnes Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve 24. novembri 2014. aasta kirja peale, leiab hageja, et apellatsiooninõukogu oleks sellest hoolimata pidanud võtma arvesse argumente, mida hageja esitas oma 18. juuni 2014. aasta kirjas, milles ta nõudis keeldumisotsuse tühistamist ja mis on kaebusele lisatud.

61 Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve vastab sisuliselt, et nõue tühistada apellatsiooninõukogu otsus oli vastuvõetamatu, kuna see otsus ei ole ELTL artikli 263 tähenduses vaidlustatav akt, ja et igal juhul on hageja esitatud ainus väide alusetu.

62 Tuleb meenutada, et kohtupraktika kohaselt on Üldkohtul konkreetse juhtumi asjaolusid arvesse võttes, ja kui korraõiguse mõistmine seda õigustab, õigus hageja väited apellatsiooninõukogu otsuse põhjendatuse kohta tagasi lükata, ilma et ta otsustaks käesoleva tühistamisnõude vastuvõetavuse üle (vt selle kohta kohtuotsus, 26.2.2002, nõukogu *vs.* Boehringer, C-23/00 P, EU:C:2002:118, punkt 52).

63 Käesolevas kohtuasjas tuleb menetlusökonoomia huvides seda võimalust kasutada, kuna hageja esitatud ainus väide ei võimalda edaspidi nimetatud põhjustel ilmselgelt tõendada, et apellatsiooninõukogu otsus oli õigusvastane.

64 Tuleb meenutada, et määruse nr 1094/2010 artikli 60 lõike 4 kohaselt juhul, „[k]ui kaebus on vastuvõetav, vaatab apellatsiooninõukogu kaebuse läbi, et kindlaks teha, kas kaebus on põhjendatud.“ Apellatsiooninõukogu kodukorra artikli 9 lõike 1 kohaselt hindab apellatsiooninõukogu kaebuse vastuvõetavust enne kaebuse põhjendatust hinnates juhul, kui teine pool väidab, et hagi ei ole vastuvõetav.

65 Käesolevas kohtuasjas nähtub toimikust, et Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitas apellatsiooninõukogule 25. juunil 2015 oma vastuse, milles ta piirdus vastuväidetega vastuvõetavuse kohta. Selles vastuses palus ta jätta kaebus vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata.

66 Apellatsiooninõukogu jättis hageja esitatud kaebuse oma otsusega rahuldamata, peamiselt põhjusel, et see ei ole esitatud tema pädevusse kuuluva akti peale. Apellatsiooninõukogu leidis, et Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve 24. novembri 2014. aasta kiri oli keeldumisotsust pelgalt kinnitav akt. Lisaks märkis ta, et hageja ei esitanud kaebust keeldumisotsuse peale ja et kuna kaebus esitati 22. detsembril 2014, oli hageja lasknud keeldumisotsuse vaidlustamise tähtjast mööda.

67 Kuivõrd apellatsiooninõukogu jättis kaebuse vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata, ei võtnud ta seavastu seisukohta hageja esitatud kaebuse põhjendatuse kohta. See on vastavuses apellatsiooninõukogu kodukorra artikli 9 lõikega 1, mida hageja ka ei vaidlusta.

- 68 Esiteks tuleb aga asuda seisukohale, et hageja ei esitanud Üldkohtus ühtegi väidet ega argumenti, mis seaks kahtluse alla apellatsiooninõukogu poolt talle esitatud kaebuse vastuvõetavuse kohta antud hinnangu põhjendatuse.
- 69 Hageja heitis oma ainsas väites sisuliselt ette seda, et apellatsiooninõukogu ei teinud otsust tema 18. juuni 2014. aasta kirjas esitatud argumentide kohta. Sellest kirjast ilmneb aga, et nende argumentide eesmärk on tõendada, et Itaalia järelevalveasutus on rikkunud liidu õigust, ja need on hageja sõnul niisugused, mille alusel on põhjendatud määruse nr 1094/2010 artikli 17 kohase uurimise algatamine.
- 70 Eelnevast ilmneb, et käesoleva nõude toetuseks esitatud ainus väide on seotud üksnes määruse nr 1094/2010 artikli 17 kohase uurimise algatamisest keeldumisele antud hinnangu põhjendatusega, mida apellatsiooninõukogu aga ei käsitlenudki.
- 71 Seega tuleb ainus väide ilmselgelt alusetuna tagasi lükata.
- 72 Teiseks tuleb igal juhul nentida, et hageja tunnistab enda esitatud dokumentides, „et 22. detsembril 2014 esitatud kaebuses nimetab [ta] vaidlustatud otsusena üksnes [Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve] 24. novembril 2014 saadetud kirja.“ Tuleb arvestada ka sellega, et hageja nõustub asjaoluga, et apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse ainus ese oli Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele 24. novembril 2014 saadetud kiri. See asjaolu selgub samuti toimiku materjalidest ja eelkõige hageja apellatsiooninõukogule esitatud kaebuse sõnastusest, milles ta märkis esemena selgelt „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele 24. novembril 2014 saadetud kirja, mis kinnitab [keeldumis]otsust“; samuti aga hageja poolt apellatsiooninõukogule esitatud avaldusest, mille kohaselt hageja leidis, et keeldumisotsust kinnitav kiri oli liidu õigusega vastuolus.
- 73 On ilmne, et apellatsiooninõukogu tegi otsuse Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele 24. novembril 2014 saadetud kirja peale esitatud kaebuse kohta ja jättis kaebuse vastuvõetamatuna rahuldamata. Sellega oli ta ammendavalt käsitlenud vaidluse eset, mis seisnes selle ainsa kirja õiguspärasuses – nagu nähtub eelnevatest kaalutlustest.
- 74 Seega väidab hageja ilmselgelt ekslikult, et apellatsiooninõukogu tegi otsuse üksnes vaidluse eseme ühe osa kohta, ja jättis otsuse tegemata tema 18. juuni 2014. aasta kirja kohta.
- 75 Sellele järeldusele tuleb jõuda isegi siis, kui hageja oli 18. juuni 2014. aasta kirja lisanud apellatsiooninõukogus peetava menetluse jaoks avalduse lissasse, ja isegi siis, kui hageja oli selles avalduses täpsustanud, et lisad on tema põhjenduse lahutamatuks osaks. Olenemata küsimusest, kas apellatsiooninõukogu oleks kaebust sisuliselt hinnates pidanud tegema muude avaldustes esitatud argumentide hulgas otsuse ka nende kohta, mis olid esitatud avalduste lissades, tuleb tõdeda, et asjaolu, et kiri oli lisatud hageja avalduse lissasse, ei saa muuta apellatsiooninõukogus menetletava vaidluse eset, mis oli selgelt piiritletud Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele 24. novembril 2014 saadetud kirjaga.
- 76 Peale selle – isegi kui eeldada, et hageja kavatses Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele heita ette, et see ei käsitlenud hageja 18. juuni 2014. aasta kirja määruse nr 1094/2010 artikli 60 alusel esitanud kaebusena või ei teinud otsust selle kirjaga esitatud kaebuse kohta – tuleb veel lisada, et kõnealusest kirjast ei nähtu mingilgi moel, et hageja kavatses apellatsiooninõukogule niisugust kaebust esitada. See kiri, mis oli adresseeritud Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve presidendile ja milles olid sõnastatud hageja argumentid keeldumisotsuse vaidlustamiseks, sisaldas vaid nõuet, et Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve president tühistaks nimetatud otsuse ja teeks otsuse algatada kõnealuse määruse artikli 17 alusel uurimine.

- 77 Eelnevast tuleneb, et apellatsiooninõukogu otsuse tühistamise nõude põhjendamiseks esitatud ainus väide tuleb ilmselgelt alusetuna tagasi lükata ja igal juhul on see ka ilmselgelt põhjendamata.
- 78 Järelikult tuleb see nõue ilmselge õigusliku põhjendamatusena tõttu tagasi lükata.

Kahju hüvitamise nõue

- 79 Hageja palub Üldkohtul „tuvastada [Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve] vastutus“ kahju eest, mida see asutus põhjustas talle sellega, et jättis vastu võtmata otsuse ning võttis vastu vaidlustatud otsused. Ta viitab eelkõige tegevusetuse ja tühistamise nõuete puhul esitatud argumentidele ja väidab, et Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve eiras ilmselgelt ja jämedalt määruse nr 1094/2010 artikleid 17 ja 60 ning kolmanda kahjukindlustuse direktiivi sätteid, millega talle õigused anti. Need rikkumised põhjustasid talle nii materiaalset kahju – kuna aastatel 2013 ja 2014 vähenes tema Itaalias väljastatud poliiside käive 59%, vähenes tema sissetulek ja ta kandis Itaalias tütarettvõtja avamise peatamisega seotud kulused – kui ka reputatsiooni või mainega seotud kahju. Hageja leiab põhjusliku seose kohta, et põhjuslikkuse keti alguses oli küll Itaalia järelevalveasutuse otsus, aga Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve panus selle otsuse tagajärgede säilimisse oli siiski otsustav.
- 80 Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve vastab, et kahju hüvitamise nõue on ilmselgelt vastuvõetamatu ja teise võimalusena ilmselgelt põhjendamatu.
- 81 Tuleb meenutada, et vastavalt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklile 21 ja kodukorra artikli 76 punktile d tuleb hagiavalduses märkida muu hulgas hagi ese ja see peab sisaldama ülevaadet fakti- ja õigusväidetest. Nende nõuete täitmiseks peab liidu institutsiooni poolt väidetavalt tekitatud kahju hüvitamist taotleval hagiavaldusel sisaldama andmeid, mis võimaldaksid määratleda hageja poolt institutsioonile etteheidetavat käitumist, põhjuseid, miks hageja leiab, et selle käitumise ja väidetavalt tekkinud kahju vahel on põhjuslik seos, ning kahju iseloomu ja ulatust (kohtuotsused, 18.9.1996, *Asia Motor France jt vs. komisjon*, T-387/94, EU:T:1996:120, punktid 106 ja 107; 6.5.1997, *Guérin automobiles vs. komisjon*, T-195/95, EU:T:1997:66, punktid 20 ja 21). Nõudel hüvitada ükskõik milline kahju puudub seevastu vajalik täpsus ning see nõue tuleb järelikult tunnistada vastuvõetamatuks (kohtuotsus, 2.12.1971, *Zuckerfabrik Schöppenstedt vs. nõukogu*, 5/71, EU:C:1971:116, punkt 9).
- 82 Kindlasti ei pruugi hageja saada väljendada arvudes väidetavalt kantud kahju suurust, kuid ta peab selgelt välja tooma faktilised asjaolud, mis võimaldavad kahju laadi ja ulatust hinnata, et kostja saaks seega tagada enda kaitse. Neil asjaoludel ei mõjuta arvandmete puudumine hagiavalduses teise poole kaitseõigusi (kohtumäärus, 22.7.2005, *Polyelectrolyte Producers Group vs. nõukogu ja komisjon*, T-376/04, EU:T:2005:297, punkt 55).
- 83 Samas on hageja käesolevas kohtuasjas piirdunud vaid umbmäärase viitega nii väidetavale materiaalsele kahjule, mis seisnes Itaalias väljastatud poliiside 59% võrra vähenenud käibes, sissetuleku vähenemises ja Itaalias tütarettvõtja avamise peatamisega seotud kuludes, kui ka reputatsiooni või mainega seotud kahjule – neid väiteid ei ole ta aga kuidagi põhistanud. Nii ei ole hageja esitanud piisavalt tõendeid, mis võimaldaksid Üldkohtul ja Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvel hinnata kantud kahju iseloomu ja ulatust.
- 84 Lisaks ei ole hageja selgitanud piisavalt põhjuseid, miks ta leiab, et Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve etteheidetava käitumise ja väidetavalt kantud kahju vahel on põhjuslik seos. Ta piirdus üksnes märkusega, et „põhjuslikkuse keti alguses oli küll Itaalia järelevalveasutuse otsus, aga [et] kuna Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve jättis vastu võtmata otsuse või võttis vastu sisuliste vigadega otsused, [oli tema] panus selle otsuse [...] tagajärgede säilimisse [...]“

siiski otsustav ja ta ei võtnud meetmeid, mis oleks kõnealust piirangut heastanud“. Tuleb asuda aga seisukohale, et niisugused ebamäärased ja põhjendamata väited ei vasta eespool punktis 81 meelde tuletatud nõuetele.

- 85 Neid tingimusi silmas pidades tuleb kahju hüvitamise nõue jätta ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
- 86 Eeltoodud kaalutluste alusel ja eelkõige eespool punktides 43, 59, 78 ja 85 nimetatud järeldusi arvestades tuleb käesolev hagi jätta osaliselt ilmselge vastuvõetamatuse ja osaliselt ilmselge õigusliku põhjenduse puudumise tõttu rahuldamata.

Kohtukulud

- 87 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, jäetakse kohtukulud vastavalt Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve nõuetele hageja kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (teine koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Jätta Onix Asiguräri SA kulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA) menetluskulud.**

Luxembourg, 24. juunil 2016

E. Coulon

kohtusekretär president
M. E. Martins Ribeiro